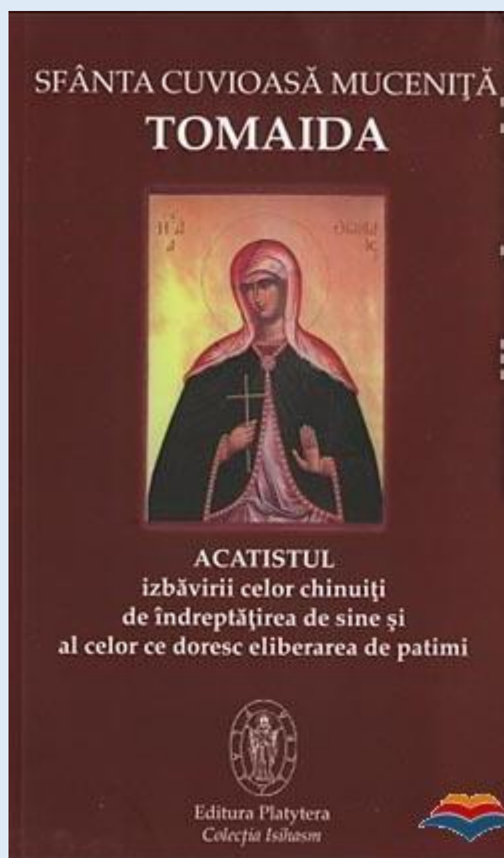
Acatistul Sfintei cuvioase muceniţe Tomaida
(s.v. 14 aprilie / s.n. 27 aprilie)

Sfânta muceniţă Tomaida din Alexandria (s.v. 14 aprilie / s.n. 27 aprilie):

https://www.academia.edu/42858451/Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Tomaida_din_Alexandria_14_aprilie_

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-tomaida

https://archive.org/details/sf.-tomaida/mode/2up

***

Materiale despre Sfânta muceniţă Tomaida din Alexandria:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Tomaida-(14-apr)

https://archive.org/details/@steaemy?query=tomaida

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=tomaida

&&&

Sfânta Tomaida născută în Alexandria din părinți credincioși, a fost măritată la vârsta de 15 ani, mutându-se în casa socrului. Prin lucrarea diavolului, acesta din urmă a început să o poftească. Plecând soțul ei într-o noapte la vânătoare, Sfânta Tomaida s-a trezit cu socrul ei în cameră, silind-o la păcat, iar pentru că s-a opus, socrul ei a tăiat-o în două cu sabia. În acel moment socrul a orbit și nu a mai putut să fugă de acolo, fiind găsit și dus la judecată și, mai apoi, condamnat la moarte. La cererea părintelui Daniil Schiteanul, moaștele Sfintei Tomaida au fost îngropate la Mănăstirea Octodecat, izbăvind de patima desfrânării pe unul dintre călugării care s-au rugat sfintei. Prăznuirea Sfintei mucenițe Tomaida (apărătoarea familiilor şi a celor dornici de curăţie) se face în Biserica Ortodoxă pe 14 aprilie.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Troparul: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Tomaida, strigă cu mare Glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie, pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre. Amin.

***

Condacul 1
Multe flori a odrăslit dreapta credinţă şi toate de taină, dar ca Tomaida, nevasta cea întocmai cu monahiile, apărătoarea cea prea tânără a fecioriei, păstrătoarea de aur curăţit a întregii înţelepciuni, pomul sub care ne răcorim cei aprinşi de arşiţa desfrânării, baia în care sângele muceniţei ne spală pe toţi înainte de a merge la nunta Mielului, nu poţi afla, pentru aceea să şi cântăm plini de nădejde şi iubire dumnezeiască: ***Bucură-te, Sfântă cuvioasă muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!***

Icosul 1
Egiptul, ţara pedepsiţilor dar şi a celor izbăviţi din gheara satanei, pustiul cel roditor de viaţă sfântă, a crescut în Alexandria. Trupul tău de taină, hotar şi piatră de poticnire pentru tot necredinciosul şi groapă fără de fund spre pierzarea duhurilor desfrânării:
Bucură-te, copilă a unor drept credincioşi creştini alexandrini;
Bucură-te, ascunzătoare a chipului de mucenicie;
Bucură-te, polată a minţilor îndumnezeite;
Bucură-te, floare din care ne vom hrăni tainic noi, albinele următoare lui Hristos;
Bucură-te, că inima ta a rămas biserică neprihănită a chipului Mântuitorului;
Bucură-te, că însoţindu-te cu bărbat, în chip de neînţeles ai rămas neatinsă de stricăciunea patimii desfrânării;
Bucură-te, lumină din lumina Hristos;
Bucură-te, strălucire fără de umbră sau schimbare;

Bucură-te, candelă plină de untdelemnul poruncilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, corăbioară în care aflăm salvare cei înecaţi în oceanul păcatelor;
Bucură-te, tămăduitoarea celor pe care lepra desfrânării i-a lăsat fără de chipul cel adevărat;
Bucură-te, Sfântă cuvioasă muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condacul al 2-lea

Cine este această făptură de taină, nevasta feciorelnică, încinsă cu adevărul, îmbrăcată fiind cu platoşa dreptăţii, propovăduitoarea Evangheliei păcii în chiar faţa hâdă a morţii, cu pavăza credinţei acoperită, având coiful mântuirii pe cap şi cu sabia Duhului zdrobind veşnic stăpânirea celui rău, pentru care Cetele îngereşti împreună cu ale Sfinţilor cântă Sfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Cuget feciorelnic neîntinat, suflet de înger, inimă arvunită poruncilor dumnezeieşti, în trup de femeie te-ai păstrat, Tomaida, pentru a fi nouă, celor bântuiţi de negurile desfrânării, călăuză spre ispăşire şi cale de mântuire:
Bucură-te, că ai cunoscut Taina cununiei;
Bucură-te, că soţului şi stăpânului tău după trup i-ai fost credincioasă până la moarte;
Bucură-te, că ai înţeles pe deplin menirea femeii creştine;
Bucură-te, că toate cele lumeşti, ca monahiilor, îţi păreau străine;
Bucură-te, că ochii tăi lăuntrici au fost feriţi de apele înşelătoare ale plăcerilor trupeşti;
Bucură-te, că spurcăciunile poftelor diavoleşti cu puritatea copilărească le pierdeai;
Bucură-te, că toate provocările desfrânatului tău socru în nimic le-ai prefăcut;
Bucură-te, că pentru tine şi în tine nu a încăput decât lumina Hristos;
Bucură-te, cea care nu ţi-ai întinat Sfântul Botez;
Bucură-te, apărătoarea familiilor creştine şi a celor doritori de curăţie;
Bucură-te, stea călăuzitoare spre Rai;
Bucură-te, Sfântă cuvioasă muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condacul al 3-lea

A pândit şarpele pierzării omeneşti şi sufletul tău, dar fructul oprit întins şi ţie spre mâncare i-a fost pieirea, căci ai urmat Domnului tău Hristos pe Cruce şi în moarte, biruind astfel moartea spre cântarea cea veşnică: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Doar cel învechit în blestemăţii şi rele nu intră pe uşa Hristos, ci trece furiş peste hotarele stabilite de Domnul ca apărare a vieţii creştineşti, dar te-a aflat pe tine ca pe o oaste întreagă de pază ascultării, curăţiei, iubirii neîntinate - Căii, Adevărului şi Vieţii - celei dorite de toţi cei cu mintea întreagă:
Bucură-te, cea asemeni marilor bărbaţi ai Sfintei Treimi;
Bucură-te, gingăşie mai tare decât toate săbiile lumii;
Bucură-te, trup de carne în care, neştiut şi neînţeles pentru mulţi, nu s-a strecurat putrejunea păcatelor;
Bucură-te, ţară în care îşi află scăparea cei urmăriţi de patimile trupeşti;
Bucură-te, că despicându-ţi-se trupul de spurcatul tău socru, s-a deschis nouă ţara făgăduinţei nepătimirii;
Bucură-te, că rănile tale de moarte ne aduc nouă, celor morţi după plăceri trupeşti, vindecarea de dracul desfrânării;
Bucură-te, că nu te-ai temut de groaznica moarte prin sabie;
Bucură-te, că de Domnul şi de înţelepciunea judecăţilor Lui ţi-a fost frică;
Bucură-te, că cele 7 păcate de moarte cu rănile de moarte, făcute ţie, le-ai prăvălit în iad;
Bucură-te, iubire ce ai biruit patima;
Bucură-te, tinereţe fără urâciuni şi viaţă fără de moarte;
Bucură-te, Sfântă cuvioasă muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condacul al 4-lea
Cugetare de egumenă hotărâtă în fapte vitejeşti asemenea Oştilor îngereşti, veghe neadormită, pustnicească abţinere de la dulcegăriile vieţii, blândeţe şi bunătate de Sfântă măicuţă, tu, copilă de 15 ani, Tomaida, în inimă ai păstrat şi păzit, pentru care veşnic vei auzi şi vei cânta în cer şi pe pământ: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea
Însuşi Hristos văzându-ţi vitejia, înţelepciunea şi hotărârea te-a ales să-I urmezi printre spinii înfricoşători ai chinurilor, ca biruitoare ieşind din încercările de moarte, să ne poţi tămădui şi pe noi:
Bucură-te, cea aleasă dintre femei drept mireasă;
Bucură-te, asemenea mărgăritarului din ţarină;
Bucură-te, nevastă nestricată de împreunare;
Bucură-te, că Însuşi Hristos te-a cumpărat;
Bucură-te, că ai fost mai tare decât orice diamant;
Bucură-te, că Domnul a văzut în tine pe cea căutată să pecetluiască închisorile desfrâului;
Bucură-te, vistierie a tainelor Sale;

Bucură-te, că a lui Hristos bărbăţie ai dobândit;
Bucură-te, că de bunătate şi blândeţe nu te-ai despărţit;
Bucură-te, foc care arzi patimile şi poftele diavoleşti;
Bucură-te, că şi de viaţa cea trecătoare te-ai lepădat pentru Viaţa cea veşnică;
Bucură-te, Sfântă cuvioasă muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condacul al 5-lea

Neîncetat spurcăciunea doreşte pierderea noastră, dar harul dobândit de creştini prin Sfintele Taine are şi putere şi înţelepciune ce biruiesc firea noastră păcătoasă, trecându-ne în chip neştiut hotarul de spaimă înapoi la Rai, desăvârşit cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Cât de mult ţi-ai iubit bărbatul binecuvântat ţie de Dumnezeu, întru slava şi slujirea Stăpânului ceresc, dacă ai fost gata să aperi Taina cununiei şi a desăvârşitei iubiri din Sfintele Taine, cu chiar viaţa ta de copilă:
Bucură-te, asemenea tuturor muceniţelor;
Bucură-te, pildă bună pentru toate femeile căsătorite;
Bucură-te, stea călăuzitoare şi tuturor fecioarelor;
Bucură-te, că spaima de moarte nu te-a întunecat;
Bucură-te, că moartea o ai ruşinat;
Bucură-te, drum nou săpat în carne şi sânge;
Bucură-te, că puterea duhului ai dovedit;
Bucură-te, fiică a Evei spălată de păcate;
Bucură-te, raiule recâştigat;
Bucură-te, noule Ierusalim creştinesc
Bucură-te, dar făcut altar Sfintei Treimi;
Bucură-te, Sfântă cuvioasă muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condacul al 6-lea

A fi monah înseamnă a-L iubi pe Hristos pe Cruce, a fi monah înseamnă a iubi desăvârşit şi curat, a fi monah lepădarea de toate ale lumii plăceri şi bucurii cere, a fi monah presupune ascultarea cea peste fire a poruncilor ce ucid trupul păcatului în care omul a căzut. A fi monahie în cuget ai ales şi tu, Sfântă muceniţă Tomaida, şi de aceea vei cânta nesfârşit şi fără prihană dumnezeiescul: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Cuviosul părinte Daniil Schiteanul a înţeles întreaga ta înţelepciune ce te-a făcut să alegi moartea cea roditoare de viaţă şi astfel, nefiind monahie cu rânduiala, monahie te-ai arătat în cuget şi cu fapta cea bună:
Bucură-te, că ai împreunat însoţirea cu curăţia;
Bucură-te, nevastă trecută în rândul fecioarelor;
Bucură-te, că ivirea morţii năpraznice nu te-a făcut să-L uiţi pe Hristos;
Bucură-te, că în două ai suferit a te tăia desfrânatul, pentru a-i putea uni cu Hristos pe toţi cei despicaţi de desfrânare;
Bucură-te, cea numită cuvioasă chiar de către cuvioşii Sfintei Mănăstiri Octodecat;
Bucură-te, chemarea de taină a cuvioşiei;
Bucură-te, mintea cu lumină cerească;
Bucură-te, inimă cu duhul dumnezeiesc;
Bucură-te, priceperea peste rânduielile lumii;
Bucură-te, înţelegerea ce copleşeşte firea;
Bucură-te, întocmai cu Maria Egipteanca, Sfântul Ioan Valahul, Moise ungurul sau Xenia cea înţeleaptă;
Bucură-te, Sfântă cuvioasă muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condacul al 7-lea
Te cinstim după cuviinţă cu lacrimi şi bucurie, dar înţelegerea vieţii tale ne este peste putinţă. Căci frământarea aşternutului pierde strălucirea întregii înţelepciuni, dar tu ai unit cele contrare prin adumbrirea harului şi mirul sângelui tău, arătând lumii că cine în Hristos se îmbracă, poate ajunge să împace sfâşierile prăbuşirii din Rai: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea
Fecioară în naştere doar Maica lui Dumnezeu s-a păstrat, iar tu ai urmat-o în cuget, neprihănită rămânând prin înţelegerea de taină a rostului vieţii creştineşti:
Bucură-te, chipul de Rai al Evei;
Bucură-te, chip al cuvioşiei;
Bucură-te, chip al redobândirii femeii adultere;
Bucură-te, chip al tuturor desfrânaţilor pocăiţi;
Bucură-te, că toţi împătimiţii chemându-te, se tămăduiesc;
Bucură-te, a pământului prefacere cerească;
Bucură-te, jertfă de sânge a coastei lui Adam;
Bucură-te, unire a celor de jos cu cele de Sus;
Bucură-te, cea slabă din fire, dobândire a celor puternice veşnice prin alegere;
Bucură-te, adăpost al familiilor încercate de patimi;
Bucură-te, unirea bărbatului cu femeia în desăvârşită curăţie;

Bucură-te, Sfântă cuvioasă muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condacul al 8-lea

A făcut Sfânta Treime Om după Chipul şi Asemănarea Sa, dar neascultarea şi duhul desfrânării l-a scos pe acesta din Rai, iar prin Întruparea şi Răstignirea Cuvântului lui Dumnezeu, făptura de lut şi carne a dobândit iarăşi Duhul Sfânt şi putinţa de a încăpea întreagă şi curată în slava Tatălui-Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Aşa cum raza soarelui nu-şi modifică cu nimic natura, trecând prin foc şi prin apă, aşa şi tu, mireasă a lui Dumnezeu ai rămas cu cugetul, femeie fiind cu trupul, o, minunile Tale, Hristoase, o, bunătatea Ta, o, Iubirea Ta de oameni cea neînţeleasă decât de întreaga înţelepciune creştinească:
Bucură-te, muceniţă, că toate ţi-au fost îngăduite, dar nu ai fost stăpânită decât de iubirea lui Hristos;
Bucură-te, că trupul nu pentru desfrânare l-ai păstrat, ci prin sabie şi suferinţă, curat lui Hristos i l-ai dat;
Bucură-te, că un trup ai fost cu soţul tău doar pentru a fi, o taină a lui Dumnezeu, un mădular în Trupul lui Hristos;
Bucură-te, templu al Duhului Sfânt chiar şi în unire cu cel de jos;
Bucură-te, că stăpânul cel mic, nu te-a despărţit nicidecum de adevăratul şi unicul Domn, Iisus Hristos;
Bucură-te, soţie despărţită vremelnic de bărbatul tău doar prin sabie şi moarte;
Bucură-te, că prin credinţă, curăţie şi jertfă te-ai făcut tămăduitoarea tuturor desfrânaţilor;
Bucură-te, apărătoarea familiei creştine;
Bucură-te, focul pierzător al duhurilor desfrânării;
Bucură-te, ocolul cel sfânt al bărbaţilor şi femeilor botezate întru Domnul;
Bucură-te, că aperi de toată spurcăciunea pe toţi cei ce te cheamă întru Hristos;
Bucură-te, Sfântă cuvioasă muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condacul al 9-lea

Cumplită este mânia lui Dumnezeu împotriva celor ce se încăpăţânează în desfrânare, uitând de pedepsele cu care au fost pârjoliţi de moarte şi daţi satanei toţi iubitorii de patimi în trup, pentru care cu smerită frică cântăm Celui Puternic: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Hristos ţi-a fost Chipul şi nu Eva şi El te-a făcut precum marea în furtună, picătura tocând stânca, iar tu cu sângele tău mucenicesc fărâmi tăriile desfrânării:
Bucură-te, sânge curat, vărsat pentru tămăduirea noastră;
Bucură-te, tămăduitoarea, dar şi judecătoarea celor ce au schimbat harul lui Dumnezeu în desfrânare;
Bucură-te, mângâietoarea celor smeriţi şi dornici de iertări;
Bucură-te, cumplită sabie împotriva celor ce visând, pângăresc trupul, leapădă Stăpânirea şi hulesc măririle cereşti;
Bucură-te, străpungătoarea celor ce umblă în calea lui Cain;
Bucură-te, foc ce arzi pe sodomiţi şi gomoreni;
Bucură-te, că încremeneşti în întunericul cel veşnic pe onanişti şi pe toţi desfrânaţii;
Bucură-te, că pe toţi aceştia îi poţi întoarce, cu harul dat ţie de Domnul nostru Iisus Hristos la viaţă, dacă se pocăiesc;
Bucură-te, baia prea sfintei noastre credinţe;
Bucură-te, ochiul cel bun al orbiţilor de patimi;
Bucură-te, cale de mântuire a tuturor rătăciţilor care doresc întru Hristos tămăduire;
Bucură-te, mâna prin care ne sprijinim de Crucea Mântuitorului;
Bucură-te, Sfântă cuvioasă muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condacul al 10-lea
Munţii virtuţilor omeneşti sunt acoperiţi cu Slava lui Dumnezeu, iar piscul cel mai înalt are cetate de nedoborât dragostea, căci Domnul este Iubire şi din Iubirea-I S-a răstignit pentru noi şi pentru a împlini desăvârşit dorinţa Dumnezeului-Tată: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
Revărsare de daruri fără de sfârşit dă Domnul celor ce-L urmează, peste toate fiind însă darul iubirii de Dumnezeu şi al iubirii aproapelui, de care te-ai făcut vistierie prea bogată:
Bucură-te, Tomaida, iubirea cea îndelung răbdătoare;
Bucură-te, Tomaida, iubire ce nu te porţi cu necuviinţă;
Bucură-te, Tomaida, iubire ce nu te aprinzi cu îndreptăţirea de sine;
Bucură-te, Tomaida, iubire ce împlineşti dorinţele noastre cele bune;
Bucură-te, Tomaida, topitoarea trufiei şi a iubirii de sine;
Bucură-te, Tomaida, chivot al adevărului;
Bucură-te, Tomaida, legătura desăvârşirii;
Bucură-te, Tomaida, primitoarea moştenirii lui Hristos;

Bucură-te, că Iudita a ucis pe Olofren desfrânatul, dar a murit;
Bucură-te, că tu, Tomaido, te-ai lăsat ucisă de cel desfrânat şi trăieşti veşnic;
Bucură-te, că ne eşti şi nouă, împătimiţilor, apărătoare de taină;
Bucură-te, Sfântă cuvioasă muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condacul al 11-lea
Greu de înţeles, dar şi mai greu de trăit de noi, păcătoşii, poruncile Domnului ce aduc darurile smereniei şi ale desăvârşirii în Duh, pe care tu însă le-ai împlinit cu prisosinţă de la Sfântul Botez, neîncetând să aduci sfânta cântare: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Moartea ta a fost trâmbiţată de îngeri şi a luminat beznele vieţii noastre ca un fulger, astfel văzătorii cu Duhul au fost înştiinţaţi de naşterea tămăduitoarei de desfrânare, înţeleapta Tomaida:
Bucură-te, nevastă cu chip îngeresc dăruită, prin acoperirea cu haina cea grea a muceniciei;
Bucură-te, mireancă socotită de Sfinţii părinţi asemenea lor;
Bucură-te, că încă şi în mănăstire de călugări ai fost dusă;
Bucură-te, cea care împreună cu egumena noastră, prea curata Maică a lui Dumnezeu, păzeşti Sfintele Mănăstiri de duhul îndreptăţirii de sine;
Bucură-te, că sfintele tale moaşte imediat au lucrat;
Bucură-te, că sfintele tale moaşte l-au vindecat de desfrânare pe cel ce ţi-a cerut ajutorul;
Bucură-te, minune pe care n-o înţelegem, dar la care ne rugăm;
Bucură-te, că picăturile sângelui tău umplu de viaţă deşertul păcatelor noastre;
Bucură-te, că te-ai făcut maică tuturor părăsiţilor de virtuţi;
Bucură-te, că Domnul Iisus, Mirele pentru care te-ai lăsat tăiată în bucăţi, te-a întregit nouă;
Bucură-te, că trupul tău tăiat taie dorinţele blestemate;
Bucură-te, Sfântă cuvioasă muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condacul al 12-lea
Fără de voi, Sfinţilor ai Sfintei Treimi, la comoara Vieţii veşnice nu am ajunge niciodată, căci rătăcim în hăţişurile păcatelor noastre mai întinse decât toate oceanele şi mările lumii, găuri negre fără de hotare, din care numai voi, prin nevoinţe şi moarte ne ridicaţi, ca împreună să cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Văzând Domnul nepuţintele noastre în a ne apăra de dulceţile fructului oprit şi slaba noastră voinţă, a trimis pe copila nevastă cu suflet de monahie să ne ocrotească şi cărare făcându-se prin ea, nouă cărare spre mântuire ne este:
Bucură-te, taina chipului de sfinţenie al făpturii;
Bucură-te, taina chipului nevinovat şi curat;
Bucură-te, fiica lumii şi dar al Fiului Tatălui Ceresc;
Bucură-te, virtute a celor iubitori de Dumnezeu;
Bucură-te, vitejie ce întreci pe toţi războinicii satanei;
Bucură-te, tărie a Cerului în pământ;
Bucură-te, copilă, nevastă, monahie - maica neputincioşilor;
Bucură-te, lucrare sfântă peste răutatea lumii;
Bucură-te, lucrare sfântă peste vicleniile demonice;
Bucură-te, smerenie cu slavă de taină;
Bucură-te, milostivă, a săracilor în virtuţi sprijinitoare şi tămăduitoare;
Bucură-te, Sfântă cuvioasă muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condacul al 13-lea (de 3 ori)
O, sfântă taină a Iubirii lui Dumnezeu pentru chipul Său de ţărână, lucrare prin care Hristos se răstigneşte în fiecare dintre Sfinţii Lui, înviindu-i şi lucrători în ogorul cel răsădit cu lacrimi punându-i, Sfântă cuvioasă şi muceniţă Tomaida, caută, caută degrabă la rătăcirea minţii mele şi-mi dă mie voinţa ta cea sfântă, ca împotrivindu-mă cu totul vrăjmaşului, focul pârjolitor al patimilor mele trupeşti să-l sting cu curgerea sângelui tău neprihănit, în care rebotezându-mă eu, cel căzut din cele sfinte, să redevin chip al Tatălui Ceresc, fiu întors la cele dintâi şi ţie recunoscător, ca împreună cu toţi să-I cânt Sfintei Treimi: ***Aliluia!***

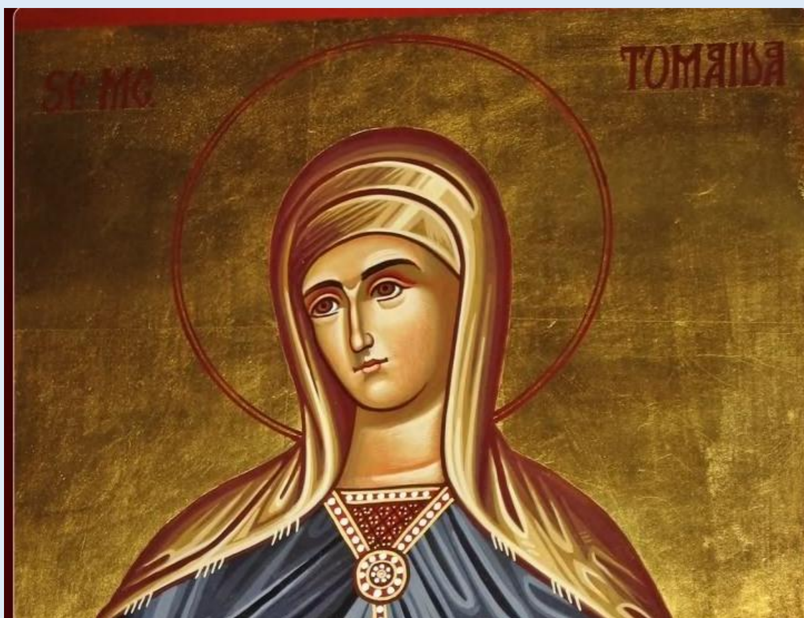
Apoi iarăşi se zice:

Icosul 1
Egiptul, ţara pedepsiţilor dar şi a celor izbăviţi din gheara satanei, pustiul cel roditor de viaţă sfântă, a crescut în Alexandria. Trupul tău de taină, hotar şi piatră de poticnire pentru tot necredinciosul şi groapă fără de fund spre pierzarea duhurilor desfrânării:
Bucură-te, copilă a unor drept credincioşi creştini alexandrini;
Bucură-te, ascunzătoare a chipului de mucenicie;
Bucură-te, polată a minţilor îndumnezeite;
Bucură-te, floare din care ne vom hrăni tainic noi, albinele următoare lui Hristos;
Bucură-te, că inima ta a rămas biserică neprihănită a chipului Mântuitorului;

Bucură-te, că însoţindu-te cu bărbat, în chip de neînţeles ai rămas neatinsă de stricăciunea patimii desfrânării;
Bucură-te, lumină din lumina Hristos;
Bucură-te, strălucire fără de umbră sau schimbare;
Bucură-te, candelă plină de untdelemnul poruncilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, corăbioară în care aflăm salvare cei înecaţi în oceanul păcatelor;
Bucură-te, tămăduitoarea celor pe care lepra desfrânării i-a lăsat fără de chipul cel adevărat;
Bucură-te, Sfântă cuvioasă muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!

Condacul 1
Multe flori a odrăslit dreapta credinţă şi toate de taină, dar ca Tomaida, nevasta cea întocmai cu monahiile, apărătoarea cea prea tânără a fecioriei, păstrătoarea de aur curăţit a întregii înţelepciuni, pomul sub care ne răcorim cei aprinşi de arşiţa desfrânării, baia în care sângele muceniţei ne spală pe toţi înainte de a merge la nunta Mielului, nu poţi afla, pentru aceea să şi cântăm plini de nădejde şi iubire dumnezeiască: ***Bucură-te, Sfântă cuvioasă muceniţă Tomaida, vasul întregii înţelepciuni creştineşti!***

Rugăciune

Sfântă muceniţă Tomaida, luminătoarea celor din întunericul îndreptăţirilor de sine, caută şi spre a mea ticăloasă rugăciune, căci m-am aruncat în faţa sfintei tale icoane, pe care eu, orbitul de păcatele desfrânării nu o văd.

Ascultă dar strigarea inimii mele, căci eu pe voi, Sfinţii, nu vă mai aud, cu totul fiind asurzit de vuietele de veselie şi chiuiturile dracilor, caută tu spre mine precum a căutat Mântuitorul lumii şi cu a Lui milă şi iubire de oameni am ajuns să mă rog eu, cel ce nu mai am glas, ci cu porcii şi toate dobitoacele m-am asemănat în grai şi purtări şi ca un necuvântător m-am făcut, cel ce odinioară în Rai le-am dat lor nume şi rosturi prin numire.

Caută cu dinadinsul spre mine şi cu rugăciunile tale cele ascultate de Stăpânul şi Făcătorul celor văzute şi nevăzute, mă sprijineşte măcar o zi în războiul desfrânării şi prea desfrânării în care singur, de bună voie m-am aruncat! Roagă-te pentru mine păcătosul, care i-am întrecut cu mult şi multe, fără de nume ticăloşii pe cei din Sodoma şi Gomora, pentru mine ce nu mai aştept decât mânia lui Dumnezeu, căci "întru fărădelegi m-am zămislit şi întru păcate m-a născut maica mea", în vârtejul apocaliptic fiind crescut, cu tristeţea fiind înfăşat, cu laptele satanic al urâciunilor televizorului alăptat, înţărcat cu mânie şi ură, lipsit cu totul fiind de întreaga înţelepciune creştinească.

Tu, cea care n-ai cunoscut băloşenia păcatului şi nici frica şi nici ruşinea drăcească, adu asupră-mi sabia Duhului Sfânt şi mă despică tu în două şi scoate afară din mine duhul cel împuţit al destrăbălării, al tristeţii, al pustiirii, al curviei şi al prea curviei, al tuturor păcatelor trupeşti ce nici dracii nu le mai ştiu inventa, al întinării cu pofte urâte înaintea Hristosului meu. Taie de la mine duhul necunoaşterii, al nemilostivirii, al împietririi, al beţiei, al lăcomiei pântecelui, al iubirii de arginţi, al clevetirii aproapelui, al neiubirii de fraţi sau de duşmani, al aprinderii spre cele rele şi neplăcute Domnului, al obrăzniciei ce se cheamă "îndrăzneală", şi tot cugetul fără de răspuns şi nevrednic de chipul Iubirii dumnezeieşti, dar vrednic de toată munca şi osânda şi gheena şi de toată pedeapsa, cu care Sfânta Treime osândeşte răzvrătirea şi neascultarea cea drăcească spre care eu (numele) m-am aplecat, învoindu-mă cu totul.

Miluieşte-mă tu, cea tăiată la trup, dar întreagă cu înţelepciunea şi roagă-L pe Bunul Dumnezeu să-mi dea iertare şi putere, să-mi dea răgaz să-mi spăl în sângele tău, vărsat pentru mine, în Sângele Lui apoi cu care a Mântuit lumea, mulţimea fără de număr a nelegiuirilor.

Sunt istovit de iureşul acestei trăiri în păcate. Vezi-ne pe mine şi pe toţi ai mei fraţi de ticăloşie. Opreşte-mă tu la hotarul de taină al pocăinţei şi smereniei, cresteazămă cu postul, pentru a-mi revărsa în mărturisire, fără de frică şi ruşine, păcatele. Vreau să mă mărturisesc mai întâi ţie, ca unei fierbinte rugătoare şi grabnic mij-

locitoare, apoi, cu ajutorul părintelui duhovnic, Singurului şi Iubitorului de oameni Dumnezeu.

Ajută-mă te rog cu umilinţa cu care a cerut ajutor femeia cananeiancă pentru fiica ei. Eu sunt şi mamă şi fiică, căci gazdă a păcatelor îndreptăţirii de sine sunt şi am zămislit blestemăţii cu care am umplut lumea. Văd Crucea ca pe singurul liman şi o cer. Te rog, (iată, mă rog!) şi-mi doresc - drumul îngust şi îngusta intrare în staulul oilor mântuite.

Cred şi vreau să-mi mărturisesc credinţa cea dreaptă prin faptele bune ale creştinului ortodox. Dar sunt cu totul neputincios. Te rog pe tine, Sfântă cuvioasă şi muceniţă Tomaida, roagă-te cu dinadinsul, ca Domnul meu şi Dumnezeul meu Iisus Hristos să-mi poruncească şi mie: "Scoală-te, ia-ţi patul tău şi umblă".

Tu eşti scăldătoarea mea cea care eşti pilda cea bună şi tămăduitoare a oilor. Pentru rugăciunile tale să fiu şi eu tămăduit şi tămăduit fiind, să revin la viaţă pentru a putea sluji şi eu, după poruncă, Sfintei Treimi, Maicii prea curate şi pururea Fecioarei Maria şi vouă, tuturor Sfinţilor la care am alergat spre tămăduirea sufletului şi a trupului. Amin!

Rugăciune

Dumnezeule, pentru rugăciunile Sfintei muceniţe Tomaida, ajută-mi mie şi mă izbăveşte de păcatul desfrânării. Şi nădăjduieşte suflete al meu spre Dumnezeu, că te vei libera de ispita diavolească. Amin! (de 3 ori)

***

Această Sfântă muceniţă Tomaida, a fost născută în Alexandria de părinţi drept credincioşi şi a fost crescută de dânşii în învăţătură şi în bune obiceiuri. Iar după ce a ajuns la vârsta de 15 ani, părinţii ei au măritat-o cu legiuită nuntă, după un oarecare tânăr creştin.

Şi vieţuia Tomaida cea tânără în casa bărbatului ei cu cinste, având laudă pentru întreaga înţelepciune, blândeţe, bunătate şi pentru celelalte obiceiuri bune ale sale, locuind în aceeaşi casă cu socrul său.
Acela, prin a satanei lucrare, gândea cu vicleşug asupra nurorii sale, ispitit de frumuseţea ei şi aprinzându-se cu poftă trupească spre dânsa, căuta timp ca să facă cu dânsa păcat, dar nu aflâ, decât numai în toate zilele o momea prin oarecare îmbunări şi adeseori o săruta. Dar tânăra Tomaida, fiind întreagă la minte, nu i-a

cunoscut sărutarea lui cea înşelătoare şi gândul cel viclean, ci socotea că din dragoste părintească o face aceasta şi se ruşina de el ca de un tată.

Bărbatul ei era vânător de peşte şi într-o noapte, venind alţi vânători, l-au luat să vâneze peşte; iar după plecarea tânărului din casă, s-a sculat tatăl lui şi a început a o sili pe nora sa spre păcat. Iar ea deodată înspăimântându-se, ca de o răutate neaşteptată, a început a se împotrivi bătrânului celui fără de ruşine şi-i zicea: ***"Ce faci tată? Fă-ţi semnul Crucii pe faţa ta şi te du, că diavolesc este lucrul acesta".***

Dar bătrânul nu se depărta, silind-o cu cuvinte fără de ruşine, dar ea fiind înţeleaptă şi plină de frica lui Dumnezeu, se apăra de el rugându-l şi sfătuind pe socrul său ca să înceteze de la o fărădelege şi necurată poftă ca aceea. Ci pe cât ea se apăra, pe atât o silea mai tare, arzând ca o văpaie de păcatul poftirii spre dânsa. Deasupra patului la perete, era o sabie spânzurată şi bătrânul ajungând cu mâna la sabia aceea şi scoţând-o din teacă, a început a o înfricoşa, zicându-i: "De nu mă vei asculta, iată, cu această sabie îţi voi tăia capul".

Iar tânăra i-a răspuns: ***"Chiar şi bucăţi de mă vei tăia, nicidecum nu voi face o astfel de fărădelege".***

Atunci bătrânul, umplându-se de mare mânie, a lovit tare cu sabia pe fericita Tomaida, nora sa şi a ucis-o, tăind-o în două. Iar ea şi-a dat sufletul său în mâinile lui Dumnezeu, voind mai bine să moară, decât să mânie pe Dumnezeu cu o fărădelege ca aceea şi să-şi întineze trupul şi patul bărbatului său.

Iar pe ucigaşul acela îndată l-a ajuns pedeapsa lui Dumnezeu, pentru că el, fiind orbit cu sufletul, a orbit şi cu ochii şi aruncând sabia, căuta uşile, vrând să iasă afară din casă şi să fugă fără de ştire; dar neputând să le afle, multă vreme s-a ostenit pipăind pereţii şi căutând uşile, însă neaflându-le a rămas acolo.

Apoi venind alţi vânători şi bătând în uşă, strigau pe fiul lui la lucru, iar tatăl a răspuns: "Fiul meu s-a dus la vânarea peştelui, arătaţi-mi uşile casei mele, deoarece nu pot să le aflu".

Aceia, deschizând, au intrat şi au găsit pe bătrân având mâinile şi hainele pline de sânge şi pipăind pereţii; iar pe femeia cea moartă zăcând la pământ, tăiată în două şi tăvălindu-se în sângele său. Aceasta văzând-o s-au înspăimântat şi întrebau ce este aceasta şi cine a făcut uciderea. Iar bătrânul şi-a mărturisit păcatul său şi-i rugă să-l ducă la divan şi să-l dea judecăţii celei după lege, ca să-şi ia pedeapsa cea vrednică după faptele sale.

Deci, întorcându-se bărbatul de la vânarea peştelui şi văzând ceea ce se făcuse, s-a umplut de negrăită jale şi ruşine. El se tânguia pentru soţia sa cea atât de înţeleaptă şi se ruşina de tatăl său cel atât de fărădelege; căci netemându-se nici de Dumnezeu, nici de cărunteţile sale ruşinându-se, a făcut unele ca acestea.

Deci, a dat pe bătrân judecăţii, de şi-a luat pedeapsa prin sabie. Iar la trupul celei ucise s-a adunat mulţime de popor din cetatea Alexandriei, mirându-se de un lucru nemaipomenit şi înfricoşat ca acesta şi fericind întreaga înţelepciune a ei cu laude.

S-a întâmplat în acel timp, că era acolo cuviosul Părinte Daniil Schiteanul. Acela a zis către ucenicul său: "Fiule, să mergem să vedem moaştele sfintei celei tinere".

Şi ducându-se le-au văzut, iar după aceea s-au întors în mănăstirea care se numea Octodecat, adică a optsprezecea şi au întâmpinat monahii pe Daniil primindu-l cu cinste şi cu dragoste, iar părintele le-a spus despre pătimirea Sfintei Tomaida, zicându-le: "Duceţi-vă şi aduceţi aici cinstitele ei moaşte, pentru că nu se cade, ca trupul ei să se pună cu oamenii cei mireni, ci cu sfinţii părinţi".

Dar unii din fraţi au început a cârti nevrând ca trupul cel femeiesc să-l pună alături cu sfinţii părinţi.

Sfânta Mucenita Tomaida

Iar cuviosul le-a răspuns: "Acea tânără pe care nu voiţi să o aduceţi aici, îmi este maică şi mie şi vouă, deoarece pentru întreaga ei înţelepciune a murit".

Atunci monahii ne mai îndrăznind a se împotrivi Sfântului Părinte Daniil, s-au dus şi au luat acel trup şi l-au îngropat cu cinste în gropniţa mănăstirii cu sfinţii părinţi.

După aceasta, sărutând cuviosul pe toţi părinţii, s-a dus cu ucenicul la schitul său. Şi s-a întâmplat, ca un oarecare frate să fie chinuit foarte rău de diavolul desfrânării şi mergând la cuviosul Daniil şi-a mărturisit trupeasca patimă cea mare.

Zis-a lui cuviosul: "Mergi la Mănăstirea Octodecatului şi intrând în gropniţa sfinţilor părinţi, roagă-te, zicând: "Dumnezeule, pentru rugăciunile Sfintei muceniţe Tomaida, ajută-mă şi mă izbăveşte de păcatul desfrânării!" Apoi nădăjduieşte spre Dumnezeu, că te vei libera de ispita diavolească".

Iar fratele, luând porunca părintelui, s-a dus acolo şi a făcut precum i se poruncise lui, iar de atunci i-a încetat războiul trupului. Şi întorcându-se la schit, a căzut la picioarele cuviosului Părinte Daniil, zicând: "Cu rugăciunile Sfintei muceniţe Tomaida şi cu ale tale, părinte, m-a liberat Dumnezeu de păcatul desfrânării".

Şi l-a întrebat stareţul cum s-a liberat, iar fratele a zis: "Numai douăsprezece rugăciuni am făcut şi din candela ce era la mormântul Sfintei Tomaida m-am uns cu untdelemn şi am pus capul pe mormântul ei, unde am adormit.

Şi, iată, mi s-a arătat o tânără luminoasă, adică Sfânta muceniţă Tomaida şi mi-a zis: ***"Părinte, părinte, primeşte binecuvântarea aceasta şi mergi cu pace la chilia ta".***

Iar eu, luând binecuvântare, m-am deşteptat din somn şi m-am simţit desăvârşit liber de patimile trupeşti. Însă nu ştiu ce era binecuvântarea aceea care mi-a dat-o în somn sfânta, decât numai am cunoscut liberare de patimi".

Şi a zis cuviosul Daniil: "O îndrăzneală ca aceasta au la Dumnezeu, toţi cei ce se nevoiesc pentru întreaga înţelepciune".

Deci a petrecut după aceea fratele acela neavând nici o supărare trupească şi slăvea pe Dumnezeu, dar prea mărea şi pe Sfânta muceniţă Tomaida, tămăduitoarea patimilor sale. Şi făceau aceasta şi alţii, câţi se tulburau de nişte patimi ca acelea. Căci alergau la mormântul sfintei şi câştigau uşurare şi liberare de războaiele trupeşti cu sfintele ei rugăciuni. Şi aşa slăveau prin Sfânta Tomaida, pe Hristos Domnul Cel prea mărit, căruia împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, se cuvine toată cinstea şi închinăciunea în veci. Amin.

***

În patericul Romanilor, în 14 aprilie, se vorbeşte de această sfântă astfel: În Alexandria, Sfânta fecioară muceniţă Tomaida, deşi a avut bărbat, însă la rânduiala mucenicilor se socoteşte fără de nici o îndoială, nu atât pentru aceea că era foarte tânără şi demult şi-a adus fecioria în însoţire cu curăţenia, cât pentru aceasta, că pentru curăţenie a pătimit şi vrednică s-a arătat a fi numărată înaintea Domnului împreună cu cetele fecioarelor celor curate.

Iar Mineiul cel mare o numeşte pe ea cuvioasă muceniţă, dar acel titlu de cuvioasă muceniţă, se cuvine numai la monahiile care pătimesc pentru Hristos. Cu toate că Sfânta Tomaida nu era monahie cu rânduiala, însă a arătat monahicească faptă bună, pentru întreaga înţelepciune, pătimind până la sânge. Drept aceea şi în gropniţa monahicească între cuvioşii părinţi, fericitul Părinte Daniil Schiteanul nu s-a îndoit a o pune pe ea. Deci, cu vrednicie s-a cinstit cu titlul de cuvioasă muceniţă în Minei.

Sursa: Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfintei muceniţe Tomaida